

Změny v Ústavě Ruské federace

(Článek 1 Zákona o provedení změn v Ústavě RF)

Poznámky k překladu:

Jedná se o text první části Zákona o provedení změn v Ústavě Ruské federace, která obsahuje výčet a text všech změn. V ruském právním textu jsou písměnné odstavce číslovány podle abůky, tedy v pořadí a, b, v, g, d, e (je), ž, z, i, k, l, m, n, o, p, r, s, t, u, f, ch, š, šč, atd. Při překladu jsem postupoval takto:

- *Pořadí písmen samotného zákona jsem změnil na obvyklé české řazení a, b, c, d, e, f, g, h, i, j, k, l, atd., protože pro samotný text Ústavy to není podstatné*
- *Avšak v citacích a odkazech na text samotné Ústavy jsem zachoval český ekvivalent původních písmen abůky („je“ přepisují jako „e“), aby si zájemce mohl příslušnou pasáž najít v originálním ruském textu Ústavy RF.*

Článek 1

V Ústavě Ruské federace, přijaté všelidovým hlasováním 12. prosince 1993 necht' jsou provedeny následující změny:

1) v článku 67:

a) Část první zní takto:

«1. Území Ruské federace zahrnuje území jejích subjektů, vnitřní vodstva a teritoriální vody moří, vzdušný prostor nad nimi. Na území Ruské federace mohou být v souladu s federálním zákonem vytvořena federální území. Organizace veřejné moci na federálních územích se zřizuje příslušným federálním zákonem.»;

b) Do části druhé doplnit následující obsah:

«2¹. Ruská federace zajišťuje obranu vlastní suverenity a územní celostnosti. Činnost zaměřená na odcizení části území Ruské federace (s výjimkou delimitace, demarkace, redemarkace státní hranice Ruské federace se sousedními státy) a taktéž výzvy k takovému jednání, jsou zakázány.»;

2) doplnit článkem 67¹ následujícího znění:

«Článek 67¹

1. Ruská federace je na svém území právním nástupcem Svazu sovětských socialistických republik a rovněž právním nástupcem (pokračovatelem) SSSR ve vztahu k členství v mezinárodních organizacích, jejích orgánech, účasti v mezinárodních smlouvách a také ve vztahu k mezinárodním závazkům a aktivům SSSR, vyplývajícím z těchto smluv, mimo území Ruské federace.

2. Ruská federace, sjednocená tisíciletou historií, uchovává památku předků, kteří nám předali ideály a víru v Boha, a také následnictví v rozvoji ruského státu, uznává státní jednotu jako výsledku historického vývoje.

3. Ruská federace ctí památku obránců vlasti, zajišťuje obranu historické pravdy. Snižování hrdinství lidu při obraně vlasti je zakázáno.

4. Děti jsou nejdůležitější prioritou státní politiky Ruska. Stát vytváří podmínky napomáhající všestrannému duchovnímu, mravnímu, intelektuálnímu a tělesnému rozvoji dětí, výchově k vlastenectví, občanství a úcty ke starším. Stát zajišťuje prioritu rodinné výchovy a bere na sebe povinnosti rodičů vůči dětem, které zůstanou bez [rodičovské] péče. »;

3) článek 68 zní takto:

«Článek 68

1. Státním jazykem Ruské federace na celém jejím území je ruský jazyk jako jazyk státotvorného národa, který je součástí mnohonárodnostního svazku rovnoprávných národů Ruské federace.

2. Republiky mají právo určovat své státní jazyky. V orgánech státní moci, orgánech místní samosprávy, ve státních institucích republik se používají souběžně se státním jazykem Ruské federace.

3. Ruská federace zaručuje všem národům Ruské federace právo na zachování rodného jazyka, vytvoření podmínek pro jeho výuku a rozvoj.

4. Kultura Ruské federace je unikátním dědictvím jejího mnohonárodnostního lidu. Kultura se podporuje a chrání státem.»;

4) článek 69 zní takto:

«Článek 69

1. Ruská federace zaručuje práva málo početných původních národů v souladu se obecně přijímanými principy a normami mezinárodního práva a mezinárodními smlouvami Ruské federace.

2. Stát chrání kulturní svébytnost všech národů a etnických společenství Ruské federace, zaručuje zachování etnickokulturní a jazykové různorodosti.

3. Ruská federace poskytuje podporu krajanům žijícím v zahraničí při realizaci jejich práv, zajištění ochrany jejich práv, při zajištění ochrany jejich zájmů a při zachování společné ruské kulturní identity. »;

5) článek 70 zní takto:

«Článek 70

1. Státní vlajka, znak a hymna Ruské federace, jejich popis a pravidla jejich oficiálního použití se stanoví federálním ústavním zákonem.

2. Hlavním městem Ruské federace je Moskva. Statut hlavního města určuje federální zákon. Sídlem jednotlivých federálních orgánů může být i jiné město, určené federálním ústavním zákonem. »;

6) v článku 71:

a) bod «g» zní takto:

«g) organizace veřejné moci; zřízení soustavy federálních orgánů zákonodárné, výkonné a soudní moci, pravidel jejich organizace a činnosti; formování federálních orgánů státní moci; »;

b) bod «e» zní takto:

«e) ustavení základů federální politiky a federálního programu v oblasti státního, ekonomického, ekologického, vědeckotechnického, sociálního, kulturního a národního rozvoje Ruské federace; ustavení jednotného právního základu soustavy zdravotnictví, soustavy výchovy a vzdělávání, včetně celoživotního vzdělávání.»;

c) bod «i» zní takto:

«i) federální energetické systémy, jaderná energetika, štěpné materiály; federální doprava a přeprava, komunikace, informace, informační technologie a telekomunikace; činnost ve Vesmíru;»;

d) bod «m» zní takto:

«m) obrana a bezpečnost; zbrojní výroba; určování pravidel prodeje a nákupu zbraní, munice, vojenské techniky a dalšího vojenského majetku; výroba jedů, narkotik a pravidla jejich používání; zajištění bezpečnosti osob, společnosti a státu při použití informačních technologií a výměně digitálních dat;»;

e) bod «r» zní takto:

«r) metrologická služba, standardy, etalony, systém měř a měření času; geodézie a kartografie; pojmenování zeměpisných objektů; meteorologická služba; oficiální statistika a účetnictví;»;

f) bod «t» zní takto:

«t) federální státní služba; určení omezujících podmínek při obsazování státních a veřejných funkcí, funkcí ve státní a veřejné službě, včetně omezení spojených s občanstvím nebo povolením k pobytu nebo jiného dokumentu potvrzujícího právo občana Ruské federace trvale

pobývat na území cizího státu, rovněž omezení spojených s otevřením a vlastnictvím účtů (vkladů), přechováním peněžních prostředků a cenností v zahraničních bankách nacházejících se mimo území Ruské federace.»;

7) v části 1 Článku 72:

a) bod «d» zní takto:

«d) využití přírody; zemědělství; ochrana životního prostředí a zajištění ekologické bezpečnosti; zvláště chráněná přírodní území; ochrana historických a kulturních památek;»;

b) bod «e» zní takto:

«e) obecné otázky výchovy, vzdělávání, vědy, kultury, tělesné kultury a sportu, mládežnické politiky;»;

c) bod «ž» zní takto:

«ž) koordinace otázek zdravotnictví, včetně zajištění dostupnosti a kvality zdravotnické pomoci, zachování a posílení zdraví společnosti, vytvoření podmínek k utváření zdravého způsobu života, utváření odpovědného vztahu občanů ke svému zdraví; sociální ochrana, včetně sociálního zabezpečení;»;

d) doplnit bod «ž¹» následujícího znění:

«ž¹) ochrana rodiny, mateřství, otcovství a dětství; ochrana institutu manželství jako svazku muže a ženy; vytvoření podmínek pro důstojnou výchovu dětí v rodině a také pro realizaci povinnosti dospělých dětí starat se o své rodiče;»;

8) článek 75 zní takto:

«Článek 75

1. Peněžní jednotkou v Ruské federaci je rubl. Emisi peněz provádí výlučně Centrální banka Ruské federace. Zavádění a emise jiných peněz je v Ruské federaci zakázáno.
2. Základní funkcí Centrální banky Ruské federace je ochrana a zajištění stability rublu. Tuto funkci uskutečňuje CB RF nezávisle na jiných orgánech státní moci.
3. Soustava daní vybíraných do federálního rozpočtu a obecné principy zdanění a výběru daní v Ruské federaci jsou určeny federálním ústavním zákonem.
4. Státní obligace se vydávají dle pravidel určených federálním zákonem a umísťují se na základě dobrovolnosti.

5. Ruská federace si váží práce občanů a zajišťuje ochranu jejich práv. Stát zaručuje minimální mzdu za práci, která nebude nižší než výše životního minima práce schopného obyvatelstva Ruské federace jako celku.

6. V Ruské federaci se vytváří soustava penzijního zajištění občanů na základě principů univerzality, spravedlivosti a solidarity pokolení, a podporuje se její efektivní fungování. Rovněž se provádí indexace penze nejméně jednou ročně dle pravidel stanovených federálním zákonem.

7. V Ruské federaci se v souladu s federálním zákonem zaručuje povinné sociální pojištění, adresná sociální podpora občanů a indexace sociálních dávek a dalších sociálních plateb.»;

9) přidává se článek 75¹ následujícího znění:

«Článek 75¹

V Ruské federaci se vytvářejí podmínky stabilního ekonomického růstu země a zvyšování blahobytu občanů, vzájemné důvěry státu a společnosti, zaručuje se ochrana důstojnosti občanů a vážnost člověka práce, zajišťuje se vyváženost práv a povinností občana, sociální partnerství, ekonomická, politická a sociální solidarita.»;

10) článek 77 doplnit částí 3 následujícího znění:

«3. Funkci nejvyššího státního představitele subjektu Ruské federace (vedoucího nejvyššího orgánu státní moci subjektu Ruské federace) může zastávat občan Ruské federace, který dosáhl věku 30 let, trvale pobývajícím v Ruské federaci, který nemá cizí státní občanství, povolení k pobytu nebo jiný doklad, který potvrzuje právo trvalého pobytu občana RF na území cizího státu. Nejvyššímu státnímu představiteli subjektu Ruské federace (vedoucího nejvyššího orgánu státní moci subjektu Ruské federace) se v souladu s pravidly stanovenými federálním zákonem zakazuje otevírat a vlastnit účty (vklady), přechovávat peněžní hotovost a cennosti v zahraničních bankách sídlících mimo území Ruské federace. Federální zákon mohou být ustanoveny další požadavky na nejvyššího státního představitele subjektu Ruské federace (vedoucího nejvyššího orgánu státní moci subjektu Ruské federace).»

11) článek 78 doplnit o část 5 následujícího znění:

«5. Vedoucím federálního státního orgánu může být občan Ruské federace, který dosáhl věku 30 let, který nemá cizí státní občanství, povolení k pobytu nebo jiný doklad, který potvrzuje právo trvalého pobytu občana RF na území cizího státu. Vedoucímu federálního státního orgánu Ruské federace se v souladu s pravidly stanovenými federálním zákonem zakazuje otevírat a vlastnit účty (vklady), přechovávat peněžní hotovost a cennosti v zahraničních bankách sídlících mimo území Ruské federace.»;

12) článek 79 zní takto:

«Článek 79

Ruská federace může být účastníkem mezinárodních sdružení a předávat jim část svých pravomocí v souladu s mezinárodními smlouvami Ruské federace, pokud to nemá za následek omezení lidských a občanských práv a svobod a [pokud] není v rozporu se základy ústavního uspořádání Ruské federace. Rozhodnutí mezinárodních orgánů přijatá na základě ustanovení mezinárodních smluv Ruské federace, jejichž interpretace odporuje Ústavě Ruské federace, nejsou v Ruské federaci vykonatelná. »;

13) *Hlavu 3 doplnit o článek 79¹ následujícího znění:*

«Článek 79¹

Ruská federace přijímá opatření k podpoře a upevnění mezinárodního míru a bezpečnosti, zajištění mírového soužití států a národů, [k] nepřipuštění vměšování do vnitřních záležitostí státu.»;

14) *část 2 článku 80 zní takto:*

«2. Prezident Ruské federace je garantem Ústavy Ruské federace, občanských a lidských práv a svobod. Dle pravidel stanovených Ústavou Ruské federace přijímá opatření k ochraně suverenity Ruské federace, její nezávislosti a státní celostnosti, podporuje občanský smír a shodu v zemi, zajišťuje koordinované fungování a spolupráci orgánů, které jsou součástí jednotné soustavy veřejné moci.»;

15) *článek 81 zní takto:*

«Článek 81

1. Prezidenta Ruské federace volí na období šesti let občané Ruské federace za základě všeobecného, rovného a přímého volebního práva v tajném hlasování.

2. Prezidentem Ruské federace může být zvolen občan Ruské federace, ne mladší 35 let, trvale žijící na území Ruské federace nejméně 25 let, který nemá cizí státní občanství, povolení k pobytu nebo jiný doklad, který potvrzuje právo trvalého pobytu občana RF na území cizího státu. Požadavek na neexistenci cizího státního občanství kandidáta na funkci prezidenta Ruské federace se nevztahuje na občany Ruské federace, kteří dříve měli občanství státu, jehož část nebo celý stát byl přijat do Ruské federace v souladu s federálním ústavním zákonem, a trvale žil na území státu nebo jeho části, která se stala součástí Ruské federace. Prezidentovi Ruské federace se v souladu s pravidly stanovenými federálním zákonem zakazuje otevírat a vlastnit účty (vklady), přechovávat peněžní hotovost a cennosti v zahraničních bankách sídlících mimo území Ruské federace.

3. Jedna a táž osoba nemůže vykonávat funkci prezidenta Ruské federace po více než dvě funkční období.

3¹. Ustanovení části 3 článku 81 Ústavy Ruské federace, které omezuje počet funkčních období, po která může jedna a táž osoba vykonávat funkci prezidenta Ruské federace se uplatňuje bez

započtení počtu období, kdy vykonávala a (nebo) vykonává funkci prezidenta RF v okamžiku nabytí účinnosti změny Ústavy, která toto omezení ustanovila a nevylučuje možnost vykonávat funkci prezidenta RF v rozsahu období přípustných dle uvedeného ustanovení.

4. Pravidla volby prezidenta Ruské federace se určuje federálním zákonem.»;

16) část 2 článku 82 zní takto:

«2. Přísaha se skládá ve slavnostním uspořádání v přítomnosti senátorů Ruské federace, poslanců Státní dumy a soudců Ústavního soudu Ruské federace.»;

17) článku 83:

a) bod «a» zní takto:

«a) jmenuje předsedu vlády Ruské federace, jehož kandidatura je potvrzena Státní dumou na návrh prezidenta Ruské federace; odvolává z funkce předsedu vlády;»;

b) bod «b» zní takto:

«b) uskutečňuje obecné řízení vlády Ruské federace; má právo předsedat zasedání vlády Ruské federace;»;

c) doplňuje se bod «b¹» následujícího znění:

«b¹) na návrh předsedy vlády Ruské federace potvrzuje strukturu federálních orgánů výkonné moci a pozměňuje je; ve struktuře orgánů federální moci určuje orgány, jejichž činnost řídí prezident Ruské federace a orgány, jejichž činnost řídí vláda Ruské federace. V případě, kdy je předseda vlády odvolán z funkce prezidentem Ruské federace, nově jmenovaný předseda vlády nepředkládá prezidentovi Ruské federace návrhy na strukturu federálních orgánů výkonné moci;»;

d) doplňuje se bod «v¹» následujícího znění:

«v¹) přijímá rezignaci předsedy vlády Ruské federace, místopředsedů vlády RF, federálních ministrů a rovněž vedoucích federálních orgánů výkonné moci, jejichž činnost řídí prezident RF;»;

e) bod «d» zní takto:

«d) jmenuje do funkcí místopředsedy vlády RF a federální ministry, jejichž kandidatura byla potvrzena Státní dumou (s výjimkou federálních ministrů vyjmenovaných v bodě d¹ tohoto článku) a odvolává je z funkce;»;

f) doplňuje se bod «d¹» následujícího znění:

«d¹) po konzultacích s Radou federace jmenuje do funkce, a odvolává z funkce vedoucí federálních orgánů výkonné moci (včetně federálních ministrů) zabývajících se otázkami obrany, bezpečnosti státu, vnitřních věcí [vnitřní], spravedlnosti, zahraničních věcí, prevence mimořádných situací a likvidace následků živelných pohrom a bezpečnosti společnosti [obecné bezpečnosti]»;

g) bod «e» zní takto:

«e) navrhuje Radě federace kandidatury na jmenování do funkce předsedy Ústavního soudu Ruské federace, místopředsedy Ústavního soudu Ruské federace a soudců Ústavního soudu Ruské federace, předsedy Nejvyššího soudu Ruské federace, zástupců předsedy Nejvyššího soudu Ruské federace a soudců Nejvyššího soudu Ruské federace; jmenuje předsedy, místopředsedy a soudce ostatních federálních soudů;»;

h) bod «e¹» zní takto:

«e¹) jmenuje po konzultacích s Radou federace a odvolává z funkce generálního prokurátora Ruské federace, jeho zástupce, prokurátory subjektů federace, prokurátory vojenské prokuratury a jiných specializovaných prokuratur na úrovni srovnatelné s prokurátory subjektů Ruské federace; jmenuje a odvolává z funkce ostatní prokurátory, pro něž je federálním zákonem stanoven tento způsob jmenování a odvolání z funkce;»;

i) doplnit bod «e³» následujícího znění:

«e³) předkládá Radě federace, v souladu s federálním zákonem, návrhy na ukončení výkonu funkce předsedy Ústavního soudu Ruské federace, místopředsedy Ústavního soudu Ruské federace a soudců Ústavního soudu Ruské federace, předsedy Nejvyššího soudu Ruské federace, místopředsedů Nejvyššího soudu Ruské federace a soudců Nejvyššího soudu Ruské federace, předsedů, místopředsedů a soudců kasačních a odvolacích soudů v případech, kdy se dopustí činu poškozujícího čest a důstojnost soudce a rovněž v jiných případech, určených federálním ústavním zákonem, prokazujících nemožnost [nadále] vykonávat funkci soudce.

j) doplnit bod «e⁴» následujícího znění:

«e⁴) navrhuje Radě federace kandidatury na jmenování do funkce předsedy Účetní komory [Kontrolního úřadu] a [na] polovinu z celkového počtu auditorů Účetní komory; navrhuje Státní dumě kandidáty na místopředsedu Účetní komory a [na] polovinu z celkového počtu auditorů Účetní komory;»;

k) doplnit bod «e⁵» následujícího znění:

«e⁵) sestavuje Státní radu Ruské federace za účelem zajištění koordinovaného fungování a spolupráce orgánů veřejné moci, určení základních směrů vnitřní a vnější politiky Ruské federace a priorit sociálně ekonomického rozvoje státu; postavení Státní rady Ruské federace se určuje federálním zákonem;»;

l) bod «ž» zní takto:

«ž) sestavuje Radu bezpečnosti Ruské federace za účelem poskytnutí součinnosti hlavě státu při realizaci jeho působnosti v otázkách zajištění národních zájmů a bezpečnosti osob, společnosti i státu, dále podpora občanského pokoje a shody v zemi, ochrany suverenity Ruské federace, její nezávislosti a státní celostnosti, předcházení vnitřním a vnějším hrozbám; předsedá Radě bezpečnosti RF. Postavení Rady bezpečnosti RF určuje federální zákon; »;

m) bod «i» zní takto:

«i) sestavuje Administraci prezidenta Ruské federace za účelem zajištění realizace své působnosti;»;

18) doplnit o článek 92¹ následujícího znění:

«Článek 92¹

1. Prezident Ruské federace, kterému skončil výkon funkce uplynutím funkčního období nebo předčasně v důsledku jeho rezignace nebo předčasně z důvodu trvající zdravotní nezpůsobilosti vykonávat funkci, má imunitu.
2. Jiné záruky prezidentu Ruské federace, kterému skončil výkon funkce uplynutím období, rezignací nebo z důvodu trvající zdravotní nezpůsobilosti vykonávat funkci, se určí federálním zákonem.
3. Prezident Ruské federace, kterému skončil výkon funkce, může být zbaven imunity postupem stanoveným v článku 93 Ústavy Ruské federace.»;

19) článek 93 zní takto:

«Článek 93

1. Prezident Ruské federace může být odvolán z funkce, a prezident Ruské federace, který ukončil výkon funkce, může být zbaven imunity Radou federace jedině na základě obvinění z vlastizrady nebo spáchání jiného těžkého zločinu, vzneseného Státní dumou, při potvrzení o existenci důkazů o protiprávním jednání činného nebo bývalého prezidenta RF Nejvyšším soudem Ruské federace a usnesením Ústavního soudu RF o dodržení stanovených pravidel při vznesení obvinění.
2. Rozhodnutí Státní dumy o obvinění a rozhodnutí Rady federace o odvolání prezidenta RF z funkce nebo zbavení imunity bývalého prezidenta RF musí být přijaty dvoutřetinovou většinou celkového počtu senátorů Ruské federace nebo poslanců Státní dumy, z iniciativy nejméně jedné třetiny poslanců Státní dumy a na základě závěrů speciální komise ustavené Státní dumou.
3. Rozhodnutí Rady federace o odvolání prezidenta Ruské federace z funkce nebo o zbavení imunity bývalého prezidenta Ruské federace musí být přijato ne později než tři měsíce po

obvinění prezidenta Ruské federace. Jestliže v této lhůtě rozhodnutí Rady federace není přijato, obvinění prezidenta Ruské federace nebo bývalého prezidenta Ruské federace se považuje za zamítnuté. »;

20) *článek 95 zní takto:*

«Článek 95

1. Federální shromáždění se skládá ze dvou komor: Rady federace a Státní dumy.

2. Radu federace tvoří senátoři Ruské federace.

Členy Rady federace jsou:

a) po dvou představitelích za každý subjekt Ruské federace, po jednom za zákonodárný (zastupitelský) a za výkonný orgán státní moci, a to na dobu funkčního období odpovídajícího orgánu;

b) Prezident Ruské federace, který ukončil výkon funkce z důvodu uplynutí funkčního období nebo předčasně z důvodu rezignace, [je senátorem Ruské federace] doživotně. Prezident Ruské federace, který ukončil výkon funkce z důvodu uplynutí funkčního období nebo předčasně z důvodu rezignace, se může vzdát pravomocí senátora Ruské federace;

v) nejvýše 30 představitelů Ruské federace jmenovaných prezidentem Ruské federace, z nichž nejvýše sedm může být jmenováno doživotně.

3. Při určení celkového počtu senátorů Ruské federace se vychází z počtu představitelů subjektů federace uvedených v článku 65 Ústavy Ruské federace, a počtu osob vykonávajících pravomoci senátorů, určených v bodech b) a v) [c)] části 2. tohoto článku.

4. Senátorem Ruské federace může být občan Ruské federace, který dosáhl věku 30 let, žijící trvale v Ruské federaci, který nemá cizí státní občanství, povolení k pobytu nebo jiný doklad, který potvrzuje právo trvalého pobytu občana RF na území cizího státu. Senátorům Ruské federace se v souladu s pravidly stanovenými federálním zákonem zakazuje otevírat a vlastnit účty (vklady), přechovávat peněžní hotovost a cennosti v zahraničních bankách sídlících mimo území Ruské federace.

5. Představiteli Ruské federace v Radě federace, kteří vykonávají pravomoci senátorů Ruské federace doživotně, mohou být jmenováni občané s vynikajícími zásluhami ve sféře státní nebo společenské činnosti.

6. Představitelé Ruské federace v Radě federace, kromě představitelů Ruské federace v Radě federace vykonávajících pravomoci senátorů Ruské federace doživotně, jsou jmenováni na dobu šesti let.

7. Státní dumu tvoří 450 poslanců.»;

21) v článku 97:

a) část 1 zní takto:

«1. Poslancem Státní dumy může být zvolen občan Ruské federace, který dosáhl věku 21 let, má volební právo, žije trvale v Ruské federaci, nemá cizí státní občanství, povolení k pobytu nebo jiný doklad, který potvrzuje právo trvalého pobytu občana RF na území cizího státu. Poslancům Státní dumy se v souladu s pravidly stanovenými federálním zákonem zakazuje otevírat a vlastnit účty (vklady), přechovávat peněžní hotovost a cennosti v zahraničních bankách sídlících mimo území Ruské federace»;

b) část 2 zní takto:

«2. Tataž osoba nemůže být současně senátorem Ruské federace a poslancem Státní dumy. Poslanec Státní dumy nemůže být současně zastupitelem v jiných zastupitelských orgánech státní moci a orgánů místní samosprávy.»;

22) část 1 článku 98 zní takto:

«1. Senátoři Ruské federace a poslanci Státní dumy mají imunitu po dobu celého funkčního období. Nemohou být zadrženi, zatčeni, podrobeni prohlídce, s výjimkou zadržení na místě zločinu a také nesmí být podrobeni osobní prohlídce s výjimkou případů určených federálním zákonem, kdy je to nutné k zajištění bezpečnosti jiných osob.»;

23) část 3 článku 100 zní takto:

«3. Obě komory se mohou sejít na společné schůzi, aby vyslechli poselství prezidenta Ruské federace.»;

24) v článku 102:

a) v části 1:

bod «e» zní takto:

«e) Odvolání prezidenta Ruské federace z funkce; zbavení imunity prezidenta Ruské federace, který skončil výkon funkce»;

Bod «ž» zní takto:

«ž) jmenování předsedy Ústavního soudu Ruské federace, místopředsedy Ústavního soudu Ruské federace a soudců Ústavního soudu Ruské federace, předsedy Nejvyššího soudu Ruské federace, zástupců předsedy Nejvyššího soudu Ruské federace a soudců Nejvyššího soudu Ruské federace do funkce na základě návrhu prezidenta Ruské federace»;

Bod «z» zní takto:

«z) konzultování návrhu prezidenta Ruské federace na kandidáty do funkcí generálního prokurátora Ruské federace, jeho zástupce, prokurátory subjektů federace, prokurátory vojenské prokuratury a jiných specializovaných prokuratur na úrovni srovnatelné s prokurátory subjektů Ruské federace;»;

Bod «i» zní takto:

«i) jmenování a odvolání z funkce předsedy Účetní komory [Kontrolního úřadu] a poloviny z celkového počtu auditorů Účetní komory navržených prezidentem Ruské federace;»;

Doplnit o bod «k» následujícího znění:

«k) vedení konzultací o návrhu prezidenta Ruské federace na jmenování do funkce vedoucích federálních orgánů výkonné moci (včetně federálních ministrů) zabývajících se otázkami obrany, bezpečnosti státu, vnitřních věcí [vnitřní], spravedlnosti, zahraničních věcí, prevence mimořádných situací a likvidace následků živelných pohrom a bezpečnosti společnosti [obecné bezpečnosti];»;

Doplnit o bod «l» následujícího znění:

«l) na základě návrhu prezidenta Ruské federace a v souladu s federálním ústavním zákonem ukončení výkonu funkce předsedy Ústavního soudu Ruské federace, místopředsedy Ústavního soudu Ruské federace a soudců Ústavního soudu Ruské federace, předsedy Nejvyššího soudu Ruské federace, místopředsedů Nejvyššího soudu Ruské federace a soudců Nejvyššího soudu Ruské federace, předsedů, místopředsedů a soudců kasačních a odvolacích soudů v případech, kdy se dopustí činu poškozujícího čest a důstojnost soudce a rovněž v jiných případech, určených federálním ústavním zákonem, prokazujících nemožnost [nadále] vykonávat funkci soudce;»;

Doplnit o bod «m» následujícího znění:

«m) vyslechnutí každoroční zprávy generálního prokurátora Ruské federace o stavu zákonnosti a právního řádu v Ruské federaci.»;

b) část 3 zní takto:

«3. Rozhodnutí Rady federace se přijímají většinou hlasů z celkového počtu senátorů Ruské federace, pokud Ústava Ruské federace nestanoví jinak. »;

25) v části 1 článku 103:

a) bod «a» zní takto:

«a) potvrzení návrhu prezidenta Ruské federace na kandidáty předsedy vlády Ruské federace;»;

b) doplnit bodem «a¹» následujícího znění:

«a¹) potvrzení návrhu předsedy vlády Ruské federace na kandidáty na místopředsedy vlády Ruské federace a federální ministry, s výjimkou federálních ministrů vyjmenovaných v bodě „d¹“ článku 83 Ústavy Ruské federace;»;

c) doplnit o bod «g¹» následujícího znění:

«g¹) vyslechnutí každoroční zprávy Centrální banky Ruské federace;»;

d) bod «d» zní takto:

«d) jmenování do funkce a odvolání z funkce místopředsedy Účetní komory a poloviny z celkového počtu auditorů Účetní komory nanávrh prezidenta Ruské federace;»;

e) bod «e» zní takto:

«e) jmenování a odvolání z funkce Zmocněnce pro lidská práva, konajícího v souladu s příslušným federálním ústavním zákonem. Zmocněncem pro lidská práva může být občan Ruské federace, trvale pobývajícím v Ruské federaci, který nemá cizí státní občanství, povolení k pobytu nebo jiný doklad, který potvrzuje právo trvalého pobytu občana RF na území cizího státu. Zmocněnci pro lidská práva se v souladu s pravidly stanovenými federálním zákonem zakazuje otevírat a vlastnit účty (vklady), přechovávat peněžní hotovost a cennosti v zahraničních bankách sídlících mimo území Ruské federace;»;

f) bod «z» zní takto:

«z) vznesení obvinění proti prezidentu Ruské federace za účelem odvolání z funkce nebo proti prezidentovi Ruské federace, který skončil výkon funkce, za účelem zbavení imunity.»;

26) doplnit o článek 103¹ následujícího znění:

«Článek 103¹

Rada federace, Státní дума jsou oprávněny provádět parlamentní kontrolu, zejména požadovat od od vedoucích představitelů státních orgánů a místní samosprávy informace týkající se otázek spadajících do působnosti těchto orgánů a jejich funkcionářů. Pravidla provádění parlamentní kontroly jsou určeny federálním zákonem a jednacími řády obou komor Federálního shromáždění. »;

27) část 1 článku 104 zní takto:

«1. Právo zákonodárné iniciativy náleží prezidentu Ruské federace, Radě federace, senátorům Ruské federace, poslancům Státní dumy, vládě Ruské federace, zákonodárným (zastupitelským) orgánům subjektů Ruské federace. Právo zákonodárné iniciativy náleží také Ústavnímu soudu Ruské federace a Nejvyššímu soudu Ruské federace v otázkách jejich jednání. »;

28) část 3 článku 107 zní takto:

«3. Jestliže prezident Ruské federace odmítne federální zákon do čtrnácti dnů od okamžiku, kdy mu je předložen, Státní дума a Rada federace daný zákon znovu projednají. Jestliže při opakovaném projednání bude zákon přijat v původním znění většinou nejméně dvou třetin celkového počtu senátorů i poslanců Státní dumy, musí být do sedmi dnů podepsán prezidentem Ruské federace a vyhlášen. Jestliže se prezident Ruské federace během této lhůty obrátí na Ústavní soud Ruské federace se žádostí o prověrku ústavnosti federálního zákona, lhůta pro podpis tohoto zákona se přerušuje na dobu, kdy je projednáván Ústavním soudem Ruské federace. Jestliže Ústavní soud Ruské federace potvrdí ústavnost federálního zákona, prezident Ruské federace jej podepíše ve lhůtě tří dnů od vyhlášení rozhodnutí Ústavním soudem Ruské federace. Jestliže Ústavní soud Ruské federace ústavnost federálního zákona nepotvrdí, prezident Ruské federace jej vrací Státní dumě bez podpisu. »

29) část 2 článku 108 zní takto:

«2. Federální ústavní zákon je přijat, jestliže je schválen nejméně třemi čtvrtinami z celkového počtu senátorů Ruské federace a nejméně dvou třetin všech poslanců Státní dumy. Přijatý federální ústavní zákon musí být do čtrnácti dnů podepsán prezidentem Ruské federace a vyhlášen. Jestliže se prezident Ruské federace během této lhůty obrátí na Ústavní soud Ruské federace se žádostí o prověření ústavnosti federálního ústavního zákona, lhůta pro podpis tohoto zákona se přerušuje na dobu, kdy je projednáván Ústavním soudem Ruské federace. Jestliže Ústavní soud Ruské federace potvrdí ústavnost federálního ústavního zákona, prezident Ruské federace jej podepíše ve lhůtě tří dnů od vyhlášení rozhodnutí Ústavním soudem Ruské federace. Jestliže Ústavní soud Ruské federace ústavnost federálního ústavního zákona nepotvrdí, prezident Ruské federace jej vrací Státní dumě bez podpisu.»;

30) část 1 článku 109 zní takto:

«1. Prezident Ruské federace může rozpustit Státní dumu v případech stanovených článku 111, 112 a 117 Ústavy Ruské federace.»;

31) v článku 110:

b) část 1 zní takto:

«1. Výkonnou moc Ruské federace uskutečňuje vláda Ruské federace pod obecným vedením prezidenta Ruské federace.»;

b) doplnit o část 3 následujícího znění:

«3. Vláda Ruské federace řídí činnost federálních orgánů výkonné moci s výjimkou federálních orgánů výkonné moci jejichž činnost řídí [přímo] prezident Ruské federace.»;

c) doplnit o část 4 následujícího znění:

«4. Předsedou vlády Ruské federace, místopředsedou vlády Ruské federace, federálním ministrem, jiným vedoucím federálního orgánu výkonné moci může být občan Ruské federace,

který dosáhl věku 30 let, žijící trvale v Ruské federaci, který nemá cizí státní občanství, povolení k pobytu nebo jiný doklad, který potvrzuje právo trvalého pobytu občana RF na území cizího státu. Předsedovi vlády Ruské federace, místopředsedovi vlády Ruské federace, federálnímu ministrowi, jinému vedoucímu federálního orgánu výkonné moci se v souladu s pravidly stanovenými federálním zákonem zakazuje otevírat a vlastnit účty (vklady), přechovávat peněžní hotovost a cennosti v zahraničních bankách sídlících mimo území Ruské federace.»;

32) článku 111:

a) část 1 zní takto:

«1. Předseda vlády Ruské federace je jmenován prezidentem Ruské federace po potvrzení jeho kandidatury Státní dumou. »;

b) část 2 zní takto:

«2. Návrh na kandidáta na předsedu vlády Ruské federace předkládá Státní dumě prezident Ruské federace nejpozději do dvou týdnů po ustavení do funkce nově zvoleného prezidenta Ruské federace nebo po demisi vlády Ruské federace nebo do jednoho týdne po zamítnutí kandidáta na předsedu vlády Ruské federace Státní dumou nebo odvolání předsedy vlády z funkce prezidentem Ruské federace nebo [po] demisi předsedy vlády Ruské federace»;

c) část 3 zní takto:

«3. Státní дума má na projednání návrhu prezidenta Ruské federace na kandidáta na předsedu vlády Ruské federace jeden týden od podání návrhu.»;

d) část 4 zní takto:

«4. Po trojím zamítnutí navržených kandidátů na předsedu vlády Ruské federace Státní dumou jmenuje prezident Ruské federace předsedu vlády Ruské federace [samostatně]. V takovém případě je prezident Ruské federace oprávněn rozpustit Státní dumu a vyhlásit nové volby.»;

33) článek 112 zní takto:

«Článek 112

1. Předseda vlády Ruské federace nejpozději do jednoho týdne od jmenování předloží prezidentovi Ruské federace návrhy na strukturu federálních orgánů výkonné moci, vyjma případu, kdy byl předchozí předseda vlády Ruské federace odvolán z funkce prezidentem Ruské federace.

2. Předseda vlády Ruské federace předkládá Státní dumě ke schválení návrhy kandidátů na místopředsedy vlády Ruské federace a federálních ministrů (s výjimkou ministrů vyjmenovaných v bodě «d¹» článku 83 Ústavy Ruské federace). Státní дума učiní rozhodnutí ohledně navržených kandidátů nejdéle během jednoho týdne.

3. Místopředsedy vlády Ruské federace a federální ministři potvrzené Státní dumou jmenuje do funkce prezident Ruské federace. Prezident Ruské federace je oprávněn odmítnout jmenovat do funkce místopředsedy vlády Ruské federace nebo federálního ministra kandidáty potvrzené Státní dumou.

4. Jestliže Státní дума třikrát po sobě zamítne kandidáty navržené dle části 2 na [funkce] místopředsedy vlády Ruské federace nebo federálních ministrů, je prezident Ruské federace oprávněn jmenovat místopředsedou vlády Ruské federace nebo federálním ministrem [kteréhokoliv] z kandidátů navržených předsedou vlády Ruské federace. Jestliže po trojím odmítnutí kandidátů navržených dle části 2 na [funkce] místopředsedy vlády Ruské federace nebo federálních ministrů Státní dumou zůstává neobsazena více než třetina křesel vlády Ruské federace (s výjimkou ministrů vyjmenovaných v bodě «d¹» článku 83 Ústavy Ruské federace), prezident Ruské federace je oprávněn rozpustit Státní dumu a vyhlásit nové volby.

5. V případě stanoveném částí 4 článku 111 Ústavy Ruské federace a rovněž v případě rozpuštění Státní dumy v souladu s Ústavou Ruské federace, jmenuje prezident Ruské federace místopředsedy vlády Ruské federace a federální ministři na návrh předsedy vlády Ruské federace.»;

34) *článek 113 zní takto:*

«Článek 113

Předseda vlády Ruské federace v souladu s Ústavou Ruské federace, federálními zákony, dekrety, rozhodnutími a pokyny prezidenta Ruské federace organizuje práci vlády Ruské federace. Předseda vlády Ruské federace má osobní odpovědnost vůči prezidentovi Ruské federace za plnění uložených úkolů.»;

35) *v části 1 článku 114:*

a) bod «v» zní takto:

«v) zabezpečuje v [rámcích] Ruské federace provádění jednotné, sociálně orientované státní politiky v oblasti kultury, vědy, vzdělávání, zdravotnictví, sociálního zabezpečení podpory, upevňování a ochrany rodiny, zachovávání tradičních rodinných hodnot a také v oblasti ochrany životního prostředí.»;

b) doplnit o bod «v¹» následujícího znění:

«v¹) zabezpečuje státní podporu vědeckotechnického rozvoje Ruské federace, zachování a rozvoj jejího vědeckého potenciálu.»;

c) doplnit o bod «v²» následujícího znění:

«v²) zabezpečuje fungování systému sociální ochrany invalidů založené na úplné a rovné realizaci jejich lidských a občanských práv, jejich sociální začlenění bez jakékoliv diskriminace, vytvoření prostředí přístupného invalidům a zlepšování kvality jejich života;»;

d) doplnit o bod «e¹» následujícího znění:

«e¹) uskutečňuje opatření k podpoře institutů občanské společnosti včetně nekomerčních organizací, zajišťuje jejich účast v rozpracování a uskutečňování státní politiky;»;

e) doplnit o bod «e²» následujícího znění:

«e²) uskutečňuje opatření k podpoře dobrovolnické činnosti;»;

f) doplnit o bod «e³» následujícího znění:

«e³) napomáhá rozvoji podnikání a soukromé iniciativy;»;

g) doplnit o bod «e⁴» následujícího znění:

«e⁴) zajišťuje realizaci principů sociálního partnerství ve sféře pracovních vztahů a souvisejících otázek;»;

h) doplnit o bod «e⁵» následujícího znění:

«e⁵) uskutečňuje opatření zaměřená na vytváření příznivých podmínek pro život obyvatelstva, snižování dopadů hospodářské a jiné činnosti na životní prostředí, zachovávání unikátní přírodní a biologické různorodosti země, formování odpovědného vztahu společnosti ke zvířatům;»;

i) doplnit o bod «e⁶» následujícího znění:

«e⁶) vytváří podmínky pro rozvoj systému ekologického vzdělávání občanů, výchovu k ekologické kultuře;»;

36) v článku 115:

a) část 1 zní takto:

«1. Na základě a k naplnění Ústavy Ruské federace, federálních zákonů, dekretů, nařízení, pokynů prezidenta Ruské federace, vydává vláda Ruské federace vyhlášky a nařízení a zajišťuje jejich plnění.»;

b) část 3 zní takto:

«3. Prezident Ruské federace může zrušit vyhlášky a nařízení vlády Ruské federace pokud jsou v rozporu s Ústavou Ruské federace, federálními zákony, dekrety nebo nařízeními prezidenta Ruské federace. »;

37) v článku 117:

a) část 3 zní takto:

«3. Státní дума může vyjádřit nedůvěru vládě Ruské federace. Usnesení o nedůvěře vládě Ruské federace se přijme většinou hlasů z celkového počtu poslanců Státní dumy. Po vyjádření nedůvěry vládě Ruské federace Státní dumou je prezident Ruské federace oprávněn [bud'] odvolat vládu Ruské federace nebo nesouhlasit s rozhodnutím Státní dumy. Pokud Státní дума vyjádří nedůvěru vládě Ruské federace podruhé během tří měsíců, prezident Ruské federace [bud'] oznámí demisi vlády Ruské federace nebo rozpustí Státní dumu a vyhlásí nové volby.»;

b) část 4 zní takto:

«4. Předseda vlády Ruské federace je oprávněn předložit Státní dumě otázku vyjádření důvěry vládě Ruské federace; Státní дума o ní musí rozhodnout během sedmi dnů. Jestliže Státní дума zamítne vyjádření důvěry vládě Ruské federace, prezident Ruské federace je oprávněn během sedmi dnů [bud'] rozhodnout o demisi vlády Ruské federace nebo o rozpuštění Státní dumy a vyhlášení nových voleb. Jestliže vláda Ruské federace podruhé během tří měsíců požádá Státní dumu o vyjádření důvěry a Státní дума to odmítne, prezident Ruské federace [bud'] rozhodne o demisi vlády Ruské federace nebo o rozpuštění Státní dumy a vyhlášení nových voleb.»;

c) doplnit o část 4¹ následujícího znění:

«4¹. Předseda vlády Ruské federace, místopředseda vlády Ruské federace, federální ministr je oprávněn podat demisi, kterou přijme nebo odmítne prezident Ruské federace.»;

d) část 5 zní takto:

«5. V případě odvolání nebo demise pokračuje vláda Ruské federace na pokyn prezidenta Ruské federace v činnosti, dokud není sestavena nová vláda Ruské federace. V případě odvolání předsedy vlády Ruské federace, místopředsedy vlády Ruské federace nebo federálního ministra prezidentem Ruské federace nebo při demisi předsedy vlády Ruské federace, místopředsedy vlády Ruské federace nebo federálního ministra je prezident Ruské federace oprávněn nařídit dotyčné osobě pokračovat v plnění služebních povinností nebo [může] uložit vykonávání těchto povinností jiné osobě až do nového jmenování do příslušné funkce.»;

e) doplnit o část 6 následujícího znění:

«6. Státní дума nesmí vyjádřit nedůvěru vládě Ruské federace a předseda vlády Ruské federace nesmí přednést otázku důvěry vládě Ruské federace v případech vyjmenovaných v částech 3 až 5 článku 109 Ústavy Ruské federace, a rovněž během jednoho roku od jmenování předsedy vlády Ruské federace dle části 4 článku 111 Ústavy Ruské federace.»;

38) v článku 118:

a) část 2 zní takto:

«2. Moc soudní se uskutečňuje prostřednictvím ústavního, občanského, arbitrážního, správního a trestního soudnictví.»;

b) část 3 zní takto:

«3. Soustava soudů Ruské federace se ustanovuje Ústavou Ruské federace a federálním ústavním zákonem. Soudní soustavu Ruské federace tvoří Ústavní soud Ruské federace, Nejvyšší soud Ruské federace, obecné federální soudy, arbitrážní soudy, smírčí soudci subjektů Ruské federace. Vytváření zvláštních soudů je nepřipustné.»;

39) článek 119 zní takto:

«Článek 119

Soudci mohou být občané Ruské federace, kteří dosáhli věku 25 let, mají nejvyšší právnické vzdělání a praxi v právnické profesi nejméně pět let, trvale žijící na území Ruské federace, kteří nemají cizí státní občanství, povolení k pobytu nebo jiný doklad, který potvrzuje právo trvalého pobytu občana RF na území cizího státu. Soudům soudů Ruské federace se v souladu s pravidly stanovenými federálním zákonem zakazuje otevírat a vlastnit účty (vklady), přechovávat peněžní hotovost a cennosti v zahraničních bankách sídlících mimo území Ruské federace. Další požadavky na soudce soudů Ruské federace mohou být stanoveny federálním zákonem.»;

40) v článku 125:

a) část 1 zní takto:

«1. Ústavní soud Ruské federace je nejvyšším soudním orgánem ústavní kontroly v Ruské federaci, který uskutečňuje soudní moc prostřednictvím ústavního soudnictví za účelem ochrany základů ústavního uspořádání, základních lidských a občanských práv a svobod, zajištění svrchovanosti a přímého účinku Ústavy Ruské federace na celém území Ruské federace. Ústavní soud Ruské federace se skládá z 11 soudců, včetně předsedy a místopředsedy Ústavního soudu Ruské federace.»;

b) část 2 zní takto:

«2. Ústavní soud Ruské federace rozhoduje ve věcech souladu s Ústavou Ruské federace na žádost prezidenta Ruské federace, Rady federace, Státní dumy, jedné pětiny senátorů Ruské federace nebo poslanců Státní dumy, vlády Ruské federace, Nejvyššího soudu Ruské federace, orgánů zákonodárné a výkonné moci subjektů Ruské federace [v těchto případech]:

a) federálních ústavních zákonů, federálních zákonů, normativních aktů prezidenta Ruské federace, Rady federace, Státní dumy, vlády Ruské federace;

b) republikových ústav, statutů a také zákonů a jiných normativních aktů subjektů Ruské federace, týkajících se vztahu k činnosti orgánů státní moci Ruské federace a společné činnosti státní moci Ruské federace a orgánů státní moci subjektů Ruské federace.;

v) smluv mezi orgány státní moci Ruské federace a orgány státní moci subjektů Ruské federace, smluv mezi orgány státní moci subjektů Ruské federace;

g) mezinárodních smluv Ruské federace, které dosud nenabýly účinnosti. »;

c) část 4 zní takto:

«4. Ústavní soud Ruské federace, podle pravidel stanovených federálním zákonem, prověřuje:

- a) v žalobách pro porušování lidských a občanských práv: ústavnost zákonů a jiných normativních aktů vyjmenovaných v bodech „a“ a „b“ části 2 tohoto článku, použitých v konkrétním případě, pokud byly vyčerpány všechny ostatní vnitrostátní prostředky právní ochrany;
- b) na žádost soudů: ústavnost zákonů a jiných normativních aktů vyjmenovaných v bodech „a“ a „b“ části 2 tohoto článku, použitelných v konkrétním případě;

d) doplnit o část 5¹ následujícího znění:

«5¹. Ústavní soud Ruské federace:

a) na žádost prezidenta Ruské federace prověřuje ústavnost návrhů zákonů Ruské federace o změnách Ústavy Ruské federace, návrhů federálních ústavních zákonů a federálních zákonů a taktéž, v souladu s pravidly stanovenými v částech 2 a 3 článku 107 a v části 2 článku 108 Ústavy Ruské federace, přijatých zákonů, před jejich podpisem prezidentem Ruské federace;

b) dle pravidel stanovených federálním ústavním zákonem rozhoduje v otázce vykonatelnosti rozhodnutí mezinárodních orgánů, přijatých na základě ustanovení mezinárodních smluv Ruské federace v interpretaci odporující Ústavě Ruské federace a taktéž o vykonatelnosti rozhodnutí zahraničního nebo mezinárodního (mezistátního) soudu, zahraničního nebo mezinárodního arbitrážního soudu, které ukládá závazky Ruské federaci, v případě že toto řešení odporuje základům veřejného právního řádu Ruské federace;

v) na žádost prezidenta Ruské federace, v souladu s pravidly stanovenými federálním ústavním zákonem, prověřuje ústavnost zákonů subjektu Ruské federace do jejich vyhlášení nejvyšším představitelem subjektu Ruské federace (vedoucím nejvyššího orgánu výkonné moci subjektu Ruské federace).»;

e) část 6 zní takto:

«6. Akty nebo jejich jednotlivá ustanovení, které byly shledány neústavními, pozbývají platnosti; mezinárodní smlouvy Ruské federace, které nejsou v souladu s Ústavou Ruské federace, nesmí nabýt účinnosti a nesmí být používány. Akty nebo jejich jednotlivá ustanovení, uznaná ve výkladu přijatém Ústavním soudem Ruské federace, nesmí být použity v odlišném výkladu.»;

f) část 7 zní takto:

«7. Ústavní soud Ruské federace na žádost Rady federace vydává usnesení o dodržení stanoveného postupu při obvinění prezidenta Ruské federace nebo prezidenta Ruské federace, kterému skončil výkon funkce, z vlastizrady nebo jiného těžkého zločinu.»;

g) doplnit o část 8 následujícího znění:

«8. Ústavní soud Ruské federace vykonává další pravomoci stanovené federálním ústavním zákonem.»;

41) článek 126 zní takto:

«Článek 126

Nejvyšší soud Ruské federace je nejvyšším soudním orgánem ve věcech občanských, v rozhodování ekonomických sporů, v trestních, administrativních a jiných věcech, je [kárným] žalobcem vůči obecným a arbitrážním soudům ustaveným v souladu s federálním ústavním zákonem a vykonávajících soudní moc prostřednictvím občanského, arbitrážního, správního a trestního soudnictví. Nejvyšší soud Ruské federace vykonává v procesních formách stanovených federálním zákonem soudní dohled nad činností obecných a arbitrážních soudů a vydává výklady v otázkách soudní praxe.»;

42) článek 128 zní takto:

« Článek 128

1. Předsedu a místopředsedu Ústavního soudu Ruské federace a soudce Ústavního soudu Ruské federace, předsedu, místopředsedu a soudce Nejvyššího soudu Ruské federace jmenuje Rada federace na návrh prezidenta Ruské federace.

2. Předsedy, místopředsedy a soudce ostatních federálních soudů jmenuje prezident Ruské federace dle pravidel stanovených federálním ústavním zákonem.

3. Pravomoci, pravidla obsazení a působnost Ústavního soudu Ruské federace, Nejvyššího soudu Ruské federace a ostatních federálních soudů jsou určeny Ústavou Ruské federace a federálním ústavním zákonem. Pravidla výkonu občanského, arbitrážního, správního a trestního soudnictví se řídí taktéž odpovídajícími procesními zákonnými předpisy.»;

43) článek 129 zní takto:

«Článek 129

1. Prokuratura Ruské federace je jednotná federální centralizovaná soustava orgánů provádějících dozor nad dodržováním Ústavy Ruské federace a dodržováním zákonnosti, dozor nad dodržováním občanských a lidských práv, trestní stíhání v rámci svých pravomocí, a taktéž další činnosti. Rozsah působnosti a funkcí prokuratury Ruské federace, její organizace a pravidla činnosti se řídí federálním zákonem.

2. Prokurátorem může být občan Ruské federace, který nemá cizí státní občanství, povolení k pobytu nebo jiný doklad, který potvrzuje právo trvalého pobytu občana RF na území cizího státu. Prokurátorům se v souladu s pravidly stanovenými federálním zákonem zakazuje otevírat a vlastnit účty (vklady), přechovávat peněžní hotovost a cennosti v zahraničních bankách sídlících mimo území Ruské federace.

3. Generální prokurátor Ruské federace a zástupci generálního prokurátora Ruské federace jsou jmenováni do funkce prezidentem Ruské federace po konzultacích s Radou federace a jsou odvoláváni z funkce prezidentem Ruské federace.

4. Prokurátoři subjektů Ruské federace a prokurátoři vojenských a jiných specializovaných prokuratur, srovnatelní s úrovní prokurátora subjektu Ruské federace, jsou jmenováni do funkce prezidentem Ruské federace po konzultacích s Radou federace a jsou odvoláváni z funkce prezidentem Ruské federace.

5. Další prokurátory může jmenovat a odvolávat prezident Ruské federace, pokud je taková možnost ustanovena federálním zákonem.

6. Pokud federální zákon nestanoví jinak, městské, okresní a další prokurátory srovnatelné úrovně jmenuje a odvolává z funkce generální prokurátor Ruské federace.»;

44) v článku 131:

a) část 1 zní takto:

«1. Místní samospráva se vykonává v obcích, jejichž druhy jsou vyjmenovány federálním zákonem. Území obcí se určují s ohledem na historické a jiné místní tradice. Strukturu místní samosprávy určují obyvatelé samostatně, v souladu s obecnými principy organizace samosprávy v Ruské federaci, stanovenými federálním zákonem.»;

b) doplnit o část 1¹ následujícího znění:

«1¹. V případech stanovených federálním zákonem se mohou orgány státní moci podílet na formování orgánů místní samosprávy, jmenování a odvolávání z funkcí funkcionářů místních samospráv. »;

c) část 2 zní takto:

«2. Změny hranic území na němž je vykonávána místní samospráva je přípustné se zohledněním mínění obyvatel dotčených území, [a to] dle pravidel stanovených federálním zákonem.»;

d) doplnit o část 3 následujícího znění:

«3. Federálním zákonem mohou být stanoveny odlišnosti výkonu veřejné moci na území měst federálního významu, správních středisek (hlavních měst) subjektů Ruské federace a na jiných územích.»;

45) v článku 132:

a) část 1 zní takto:

«1. Orgány místní samosprávy samostatně spravují obecní majetek, sestavují, schvalují a plní místní rozpočet, vyhlašují místní daně a poplatky, rozhodují o ostatních otázkách místního významu a taktéž v souladu s federálním zákonem zajišťují v mezích své kompetence dostupnost lékařské péče.»;

b) část 2 zní takto:

«2. Orgánům místní samosprávy mohou být federálním zákonem nebo zákonem subjektu Ruské federace delegovány jednotlivé pravomoci státu za podmínky, že jim budou poskytnuty materiální a finanční prostředky nezbytné k výkonu těchto pravomocí. Výkon delegovaných pravomocí podléhá státní kontrole.»;

c) doplnit o část 3 následujícího znění:

«3. Orgány místní samosprávy a orgány státní moci jsou součástí jednotné soustavy veřejné moci v Ruské federaci a spolupracují za účelem co nejúčinnějšího řešení úkolů v zájmu obyvatel příslušného území.»;

46) článek 133 zní takto:

«Článek 133

Místní samospráva v Ruské federaci má zaručeno právo na soudní ochranu, na kompenzaci dodatečných výdajů vzniklých v důsledku plnění veřejných funkcí ve spolupráci s orgány státní moci a taktéž záruku zákazu omezování Ústavou Ruské federace a federálními zákony daných práv místních samospráv.».